

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **V. Z.**, zastoupen opatrovnící L. V., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2005, č. j. 59 Az 149/2004 - 18,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 7. 2004, č. j. OAM-2278/VL-20-03-2004. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal rovněž o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta.

Z obsahu spisu plyne, že Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 24. 11. 2005, č. j. 59 Az 149/2004 - 41, ustanovil stěžovateli opatrovníka – L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě. V odůvodnění uvedl, že v průběhu řízení zjistil, že žalobce v kasační stížnosti uvedl adresu (*u pana J. G., C. 33, P. 9 – Č.*), na kterou se nepodařilo doručit tiskopis potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. K dotazu na Policii České republiky bylo sděleno, že žalobce sice prohlášení o ubytování na této adrese obdržel, avšak nikdy se v daném ubytovacím zařízení neubytoval, a kde se v současné době zdržuje, není známo. Proto soud žalobci ustanovil podle § 29 odst. 3 o. s. ř. pro zastupování v řízení o kasační stížnosti opatrovníka.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že *stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

Stěžovatel podal kasační stížnost aniž byl zastoupen advokátem, avšak současně požádal soud o ustanovení advokáta. Krajský soud v Ostravě proto přípisem ze dne 4. 1. 2006 znovu vyzval stěžovatele k prokázání jeho osobních a majetkových poměrů ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Tuto výzvu krajský soud adresoval opatrovnici stěžovatele. Na předmětnou výzvu stěžovatel ve stanovené lhůtě, a stejně tak ani později, nereagoval.

Usnesením ze dne 15. 2. 2006, č. j. 59 Az 149/2004 - 44, Krajský soud v Ostravě následně rozhodl, že se žalobci pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů neustanovuje. Usnesením ze dne 29. 3. 2006, č. j. 59 Az 149/2004 – 51, krajský soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a dále aby odstranil další jmenovité nedostatky kasační stížnosti. Současně stěžovatele poučil o tom, že pokud výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Obě tato usnesení byla doručována také opatrovnici stěžovatele. První z uvedených usnesení opatrovnice stěžovatele převzala dne 24. 2. 2006, druhé pak dne 28. 4. 2006.

Na obsah předmětných zásilek nebylo nijak reagováno, stěžovatel tak ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, plnou moc udělenou advokátovi, který by stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupoval, nedoložil a ve stanovené lhůtě stejně tak nedoplnil kasační stížnost o chybějící údaje.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neohlásil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle zjištění krajského soudu není místo pobytu stěžovatele na území České republiky známo a je zřejmé, že stěžovatel se nezdržuje ani v místě, které uvedl v kasační stížnosti (*u pana J. G., C. 33, P. 9 – Č.*), přičemž z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu